Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Missionsförbundet.

Swenska Missionsförbundets Tidning.

Den 1 Mars 1890.

Åttonde årgången.

Innehåll:

	Sid.
Missionsfester	49.
Lefnadsteckning af Augusta Charlotta Waxgren (med porträtt)	51.
Från wårt eget missionsfält:	
Bref från Westlind	53.
" " Andersson	54.
Från andra missionsfält	"
Söndagsskolan:	
Till Sweriges söndagsskolbarn af J. Sköld	56.
Textutredningar: a) Det stora fiskafänget	57.
b) Jesus botar en lam	58.
c) Nyktherhetslektion	59.
Redowisning af gåfwomedel (se omslaget).	

Stockholm,
Hemlandswännens tryckeri,
1890.

Redowisning

af till Swenska Missionsförbundet influtna gåfwomedel under jan. månad 1890.

Forts.

Utan uppgifwet ändamål:

Gm L. Kristofferson sparb.=medel fr. Hogrän 78: 55, d:o af L. Björkman, Salmunds Wänge, 17: 50, d:o fr. Guldrupe 8: 80, insaml. derst. under offerw. 3: 35, gm Pettersson sparb.=medel fr. Norrlanda och Anga 7 kr., gm Henriksson sparb.=medel fr. Gothem 11: 60, gm Schedin d:o fr. Björke församl. 33 kr., gm Andersson d:o fr. Löjsta 9: 15, gm Jakobsson fr. Näs församl. 6: 42, gm Jakobson fr. Hafdhem 1 kr., gm d:o fr. Silte församl. 1: 45, gm d:o fr. Ejsta församl. 3: 39, gm d:o fr. Öja och Fide församl. 3: 25, onämd fr. Hamra för en försåld guldring 2 kr., fylln. 49 öre, gm Jakobsson sparb.=medel fr. Tosta 15: 55, gm Pettersson d:o fr. Hejde församl. 18: 72, fr. d:o, insaml. under offerw. 35 kr., gm Nilsson fr. Fardhems församl. 15: 61, gm Lindström sparb.=medel fr. Lewide 11: 31. Gm Kristofferson insaml. under offerw. 6: 60, gm Hoffman sparb.=medel fr. Hemse församl. 54: 60, gm Enderberg sparb.=medel fr. Dalhems förs. 115 kr., gm Stenström koll. 34: 23, gm d:o fr. en skördefest 40 kr., gm d:o af onämd 2: 50, gm Alfwegren fr. Eke syfören. 7 kr., gm Bolin sparb.=medel fr. Garde församl. 21: 32, gm Westergren fr. Wamlingbo församl. 27 kr., gm Nilsson sparb.=medel fr. Rone 30: 50, gm Jakobsson d:o fr. Stånga församl. 32 kr., gm Nilsson d:o fr. Näs församl. 15 kr., gm Jakobsson d:o fr. Alskogs församl. 30: 17, d:o fr. Ljugarn 20: 13, gm Jakobsson d:o fr. Ardre församl. 12: 75, Rone församl., insaml. under offerw., 3 kr., gm Hansson sparb.=medel fr. Sanda församl. 30: 20, gm Pettersson d:o fr. Ejsta församl. 27 kr., gm Dahlby fr. Linde församl. 22: 32, gm d:o sparb.=medel fr. d:o 40: 36, gm Nilsson d:o fr. Rone församl. 3 kr., gm Bätelsson d:o fr. Slite och Hablingbo församl. 13: 10, gm Hansson d:o fr. Alfwa 3: 50, gm Hemin af onämd, Hörsne, 4 kr., gm Palmqwist fr. Mästerby och Wäte församl. under offerw. 83 kr., sparb.=medel fr. d:o 67: 15, diw. försåldt guld fr. Dalhem 17 kr., gm Waßberg sparb.=medel fr. Wisby friförsaml. 104: 38, sparb.=medel fr. Fohle församl. 17: 62; s:a 1,147: 06. Gm J. Jonasson fr. Westra Emterwik, insaml. i offerw. 63 75, sparb.=medel fr. d:o 64: 25; s:a 128 kr. Gm J. Olsson sparb.=medel fr. Påskallawiks missf.=fören. 100 kr. Gm Petter Sundström sparb.=medel fr. Wisstawarfs brödraförsaml. 220 kr. Gm C. G. Hälldin fr. Hållnäs friförsaml. aukt.=medel samt gm insaml. under offerw. 66 kr., sparb.=medel fr. d:o 86: 50; s:a 165 kr. Gm Gust. Wilander sparb.=medel fr. Walla missf.=fören. 60 kr., Floda d:o 57: 60, fylln. 75 öre; s:a 118: 35. Gm Er. Persson sparb.=medel fr. Edebo fria församl. 75 kr. Gm Frith. Pettersson, Anundsjö, af S—g 6: 47, A. G. N. 13: 75, L. P. D. 18 kr., P—n 18 kr., Dahlström 5 kr., L—n 10 kr., Emanuel P. 16: 28, C—n 1 kr., R—r 5 kr., S. G. O—n 8: 20, E. J. B. 3 kr.; s:a 115 kr. Gm C. Modig fr. Högsjö missf.=fören. 43: 19, Hernösands friförsaml. af Johanna Sundholm 3: 63, Carin Nilsson 2 kr., Suneson 5: 60, T. Moritz 32 öre, Lina Petterson 3: 52, Ol. Olofson 5 kr., fru Johansson 1 kr., Hulda Hammarstedt 1 kr., El. Hagblom 15: 40, insänd. 9: 55, Maria Söderström 2: 09, N. N. Erika 2: 90, N. N. 1: 50, E. Söderström 2: 03, Hildier Lindström 3: 72, Sjölund 3: 30, Frida Burström 10 kr., diw. 25 kr.; s:a 141: 75. Gm And. Persson sparb.=medel fr. Ysane missf.=fören. 35: 81. Gm Aug. Johansson, insaml. annand. jul af Österwåla missf.=fören. 220: 65, koll. d. 1 dec. 8: 58, fylln. 77 öre; s:a 230 kr. Gm E. Olsson af Högeruds missf.=fören., insaml. i offerw., 19: 05, sparb.=medel fr. d:o 65: 95; s:a 85 kr. Gm M. Söderberg, Skultuna, sparb.=medel fr. Skäddugas friförs. 15 kr. Gm L. E. Lundwall fr. ev. lut. missionssällskapet i Malmö fr. en syfören.=auktion 289 kr., sparb.= och kollektmedel fr. d:o 211 kr.; s:a 500 kr. Gm R. Nilsson sparb.=medel fr. Wikers krets, Nora friförs. 51 kr. Gm Aug. Sundblad, Prestköp, sparb.=medel 24: 50, fylln. 50 öre; s:a 25 kr. Gm L. Lindgren sparb.=medel fr. Lingbo 197: 10. Gm K. A. Gustafsson sparb.=medel fr. Bränsta och Södra Mos friförsaml. 20: 60. Gm O. Olsson, insaml. under offerw. af Gräsmarks missf.=fören. 78: 90. Gm W. Wallin, Arjeng, fr. Silbodals missf.=fören. 38 kr. Gm A. Jonasson fr. missionsfesten i Åsenhöga 32: 26. Gm A. Jonsson fr. brödrafören. i Södertelge 33: 38. Gm Per Eriksson koll. i Möklinta d. 26 dec. 15: 51. Gm J. M. Eriksson sparb.=medel fr. Roslagsbro 17: 25. Gm N. Fredriksson sparb.=medel fr. Gusselby friförsaml. 24 kr. Gm M. Götherström sparb.=medel fr. Trelleborgs stads

Missionsfester.

Söndagen den 16 februari firades i Immanuelskyrkan i Stockholm en större missionsfest. Anledningen dertill war den, att åtskillige af Swenska Missionsförbundets missionsarbetare skulle afresa till London för att efter någon tids wistelse der afgå dels till Kongo och dels till Kina. Då gudstjensten kl. 11 f. m. skulle börja, war den rymliga kyrkan alldeles fullpackad af menniskor. Deras antal uppgick säkerligen till 4,000. Sedan man gemensamt afsjungit de två första verserna af "Wår Gud är oß en wäldig borg", höllo missionärerna Jöns Larsson, N. Tuwesson och O. F. Wikholm hwardera ett kort uppbyggelseföredrag. Derefter skedde afskiljandet af de missionsarbetare, som icke blefwo afskilde wid förra årsmötet. Desse woro missionär N. Tuweson med fru, Charlotta Söderholm från Upland, Sofia Karlsson från Nerike och Karna Andersson från Skåne.

Sedan man samlats på estraden nere i kyrkan, afsjöng sångkören en missionssång. Derefter talade missionsföreståndaren Ekman öfwer Apg. 18: 9, hwari han uppmanade de utgående syskonen till uthållighet i arbetet, äfwen då en mängd swårigheter reste sig i deras wäg. De borde städse ihågkomma, att Herren sjelf wille wara när dem för att bewara dem och hjelpa dem.

Sedan de med ett tydligt ja beswarat den till dem ställda frågan, om de wille offra sina kropps- och själskrafter för att tjena Herren ute på missionsfältet, knäböjde de, hwarefter dels närwarande medlemmar af Swenska Missionsförbundets komité, dels åtskilliga af lutherska missionsföreningens styrelseledamöter lade händerna på dem och öfwer dem nedkallade Guds wälsignelse.

Omedelbart derefter sjöng sångföreningen den anslående missionssången: "Seklernas wäkter så dröjande skrida" etc. Sedan man gifwit de afskilda syskonen många dyrbara bibelord, afsjöngs gemensamt sången: "Lef för Jesus" etc.

Man kände en och hwar, att det war en stund af gripande betydelse.

Samma dag kl. half 8 på aftonen hade lutherska missionsföreningen anordnat en afskedsfest för de utgående missionssyskonen i Immanuelskyrkan, till hwilken fest biljetter sålts till öfwer 800 personer. Rundtomkring estraden nere i kyrkan hade man uppställt bord, der smörgåsar med mjölk och té serwerades. Sedan måltiden war slut, höllos åtskilliga korta tal, omwexlande med sång, af distriktföreståndaren F. L. Hansson, missionär Sköld, pred. Boberg, pastor Ekman och pred. A. Carlsson.

Till sist reste sig hela församlingen och wiftade med näsdukarne sitt farwäl till

de på platformen samlade missionssyskonen. Derefter sjöng man: "Re'n bådar morgonstjernan" etc. och sedan skildes man åt. Denna fest war en af de sköna och härliga wårdagar på det andliga området, som Herren låter sitt folk upplefwa under wandringen här nere. Och säkerligen blef mer än en missionswän stärkt och uppmuntrad att fortfara att arbeta för missionens heliga sak.

Redan måndagen den 17 febr. lemnade missionär Tuweson med fru samt missionärerne Sköld, J. Larsson och Wikholm hufwudstaden på wäg till Göteborg för att derifrån afresa till London. Missionskwinnorna med undantag af fru Tuweson komma att stanna qwar i Stockholm till midten af april. Missionär Sköld, som afreste med de andra syskonen till London, återkommer ännu en gång i sommar för att hämta sin familj, innan han jämte Wikholm anträder resan till Kina. Äfwen i Göteborg, dit ock missionsföreståndaren Ekman reste, woro åtskilliga afskedsfester anordnade. På tisdagsaftonen den 18 febr. hade fröken Sigrid Rudebeck i sin wåning och skollokal anordnat en missionsfest, särskildt för de till Kina utgående missionärerne, derwid äfwen Swenska Kinamissionens missionärer Berg och Hahne woro närwarande. De skulle äfwen samtidigt resa öfwer till London. Många missionswänner af olika religiös färg woro der samlade i all kärlek och broderlighet. Ett war gemensamt: lifwet i Jesu, Guds sons, tro och werksamheten för hans namns förhärligande. Måtte detta icke blott wid festliga tillfällen utan äfwen under hwardagslifwet få blifwa det wigtigaste, det som är mäktigt att förena i kärlek alla på Kristus troende.

Onsdagsaftonen den 19 febr. woro missionswännerne talrikt församlade i Göteborgs Betlehemskyrka. Sedan pred. Samuel Johansson öppnat festen, höllos korta föredrag af alla de afresande bröderne i följande ordning: Sköld, Berg, Tuweson, Hahne, Jöns Larsson och Wikholm. Till sist sade missionsföreståndaren Ekman de utgående ett hjertligt farwäl, anbefallande dem åt Gud och åt hans nåds ord.

Sångkören wid Betlehemskyrkan afsjöng åtskilliga passande missionssånger.

Med glädje och tacksamhet till Herren skildes man åt, och wi äro förwissade om, att äfwen denna afskedsfest skall efterlemna i missionswännernes hjertan ett godt och till fortsatt arbete manande intryck.

På torsdagsmorgonen den 20 febr. kl. 10 f. m. lade "Bele" ut från Göteborgs kaj för att föra wåra missionssyskon till London. Många missionswänner hade samlats på stranden för att säga och wifta dem ett sista farwäl. Och säkert är, att i den stunden många warma förböner uppstego till Herren om rik wälsignelse öfwer den lilla missionsskaran. Gifwe Herren dem mycket af den heliga kärlekseld, som icke kan utsläckas af ondskans wattuströmmar!

Lefnadsteckning.

Augusta Charlotta Wargren föddes i Upsala den 8 februari 1853. Då hon war 4 år började hon gå i en småbarnsskola, der en gammal fru underwisade de små. Hon omtalade berättelser ur bibeln samt lärde de små känna bokstäfwerna. På Augustas hjerta gjorde Jesu födelse, lidande, död och uppståndelse. Snart nog började Guds ande uppenbara, att hon hade synd och såsom syndare kunde hon ej bestå inför Gud, som är helig. Hon förstod ej, att Jesus war kommen för att frälsa från synden och gifwa kraft att lefwa heligt. Hon

Augusta Charlotta Wargren.

de bibliska berättelserna ett djupt intryck. Hon började älska Jesus och önskade weta mer om honom. Wid 7 års ålder begynte hon gå i folkskolan. Hon kunde då läsa innantill, och hennes käraste sysselsättning war att läsa bibeln, isynnerhet de historiska berättelser, som handlade om

började derför att i egen kraft lägga bort synden; men detta mißlyckades. Hon hade ett häftigt lynne, och ofta blef hon öfwerrumplad af detta, och ju mer hon försökte i egen kraft att bliswa af med detta, deß wärre blef det. Slutligen blef hon rädd för Gud och för döden samt

kände sig ofta mycket olycklig. Wid 15 års ålder konfirmerades hon. Hon önskade ingenting högre än lefwa helt för Gud och tjena honom, men huru komma dertill. Att lofwa detta inför Gud och menniskor war förskräckligt, då hon ej kunde hålla, hwad hon lofwade, och hon önskade sig långt borta från nattwardsbordet. Men blygsel och menniskofruktan gjorde, att hon gick fram till nattwarden med domen i samwetet, och hon kände sig mycket olycklig. Då hon war 19 år, förlorade hon sin moder. Hon tyckte då, att Gud war hård, som borttog det käraste hon egde och som hon så wäl behöfde. Men Herren sade: "Hwad jag gör, wet du icke nu, härefter skall du få weta det." Hon kom då såsom tjenarinna till bankdirektör S. i Upsala. De hade en sjuk dotter, och nu fick Augusta sköta den sjuka. Fröken S. älskade Herren Gud och war glad och lycklig, ehuru hon war mycket sjuk. Augusta fick läsa bibeln för henne, då hon sjelf ej orkade läsa, och under tiden fick Augusta se, att Gud alltid har haft fridens tankar om henne och älskat henne med samma kärlek som Jesus. Ja, hon lärde sig förstå dessa Jesu ord: "Jag och fadern äro ett", och hon kunde nu af hjertat prisa Gud för syndernas förlåtelse och blef glad och lycklig i sin Gud. Hon längtade nu att få göra något för Jesus; ty hon förstod ej, att man kan tjena Gud just på den plats, der man står. Hon längtade att få tala med de små om Jesus, hwarför hon önskade genomgå en kurs wid landstingsseminariet i Upsala. Men hon fick ej lemna sin plats förrän wåren 1880, då Herren Gud genom döden bortryckt hela familjen, ty då war ingenting, som hindrade henne att söka inträde wid seminariet. Hon gick igenom kursen och fick sedan plats såsom småskollärarinna i Rasbo, der hon war i 4 år. Sedan sökte och fick hon plats i Upsala. Under hela denna tid kände hon sig manad att gå till Kongo till de swarta qwinnorna, som ingenting weta om en kärleksrik Gud. Redan som barn önskade hon att få gå till hedningarna. Men då hon blef äldre, fick hon ingen ro för dessa tankar, hwarför hon blef mycket glad, då Swenska Missionsförbundet förlidet år kallade henne att utgå till Kongo. Hon utropade: Min själ prisar Herren och min ande fröjdar sig öfwer Gud, min frälsare, ty han har sett till sin tjenarinnas ringhet. Hon lemnade derför sin plats i U. den 1 juni 1888 och genomgick en kurs hos fröken Elsa Borg, hwarefter hon tillsammans med fru Westlind, bröderne Sjöholm och Walldén lemnade hemlandet den 18 april förlidet år för att utgå till Kongo. Wälsigne Gud hennes arbete derute bland qwinnorna och de små swarta barnen!

Från wårt eget missionsfält.

Bröderne Westlind och Andersson hafwa från Kongo sändt oß nedanstående bref. Den förre skrifwer sålunda:

Mukimbungu den 3 jan. 1890.

Herren är wår hjelp.

Dyre pastor E. J. Ekman!

Det gångna året med deß fröjder, beswär och sorger ligger nu bakom oß. Herren ware prisad! Det är godt att weta, att det nya året kommer från wår käre fader. Jag will nu berätta för eder en sak, som jag tror och hoppas wi icke widare behöfwa att tala om såsom något som fortfar att ega rum i wår omnejd. Kongostaten förbjöd i början af förra året att gifwa gift. Deß styresmän göra allt hwad de kunna för att få denna lag i kraft; men det möter stora swårigheter för dem att från sina få stationer kunna waka öfwer lagens efterföljd. Men hwar de få höra att lagen öfwerträdes, så straffa de. De kunna till och med hänga afgudaprester, som hafwa dödat flere genom gift. I trakten häromkring hafwa infödingarne länge warit rädda för oß, så att de derför slutat. Men förbudet blef dem nog tungt, så att de för en tid sedan beslöto sig för att bryta det. De gåfwo 2 personer gift. Båda befunnos skyldiga. Den ena slydde och den andra dödades samma dag. En af statens embetsmän war wid detta tillfälle på andra sidan floden med några soldater. När han kom hit, berättade wi för honom, huru de gjort. Han beslöt genast att fängsla de brottslige. Dessa satte sig emellertid till motwärn och sköto på dem, då de kommo. Det är troligt, att de woro omkring 80—100 man som sköto; men det oaktadt gick han in i deras by och brände några gräshyddor. Infödingarne blefwo då rädda, så att de beslöto sig för att underhandla. Två höfdingar bundos och fördes till Lukunga. De hafwa nu stor respekt, om ej för statens lagar, så åtminstone för statens makt. De hade i den ena af dessa byar börjat att wisa sig wänliga mot oß och äfwen önskade att höra Guds ord. När jag fick höra, att de hade gifwit giftet, sade jag till bröderne här, att jag trodde förwisso, att de hade sökt muta oß på detta sätt, på det att wi ej skulle tala om för statens embetsman, att de hafwa gifwit gift. Emellertid är jag glad, att af det som sedan wisat sig, synes jag hafwa orätt i denna min förmodan. Från den ena af dessa byar komma nu flere hwarje söndag att höra. En sak hände wid detta tillfälle, som wisar, huru lätt infödingarne tro sig kunna köpa den hwite mannens tystnad. De kommo hit och bjödo oß en get, om wi ej talade om för statens man, att de hade gifwit gift. En liten tid derefter hände, att en ung flicka i en by omkring 3 kilometer härifrån gick in i en annan qwinnas hus och slog ihjäl ett 4—5 månader gammalt barn, medan modern war ute. Orsaken härtill war, att flickan wille hafwa den man, som barnets moder hade. Denna sak drogo de ej inför statens domstol, utan afgjorde den sjelfwa. Båda parterna wille, att wi skulle hjelpa dem att afgöra denna rättegång. Men jag sade dem, att wi ej kunde blanda oß i sådana saker, ty wi woro ej komna för att afgöra dylikt, utan för att bringa dem frid till både kropp och själ. Detta är första gången jag har hört, att mord har förekommit i samband med tycke eller lidelse; ty kärlek kan man nog ej kalla det. Detta wisar, att det ej är civilisationen ensam, som har att framwisa sådant. Jag blir med hwarje år, allt efter som jag lär känna folket, mera öfwertygad om, att de brott som äro wanliga i de civiliserade länderna, ej är civilisationens laster, utan hedendomens, som hänga qwar wid de civiliserade folken trots civilisationen. Infödingarne afgjorde saken så, att den som egde barnet fick taga henne, som hade mördat det, såsom slaf i ersättning för det förlorade.

Omkring 15 kilometer härifrån ligger en by, som heter Manenga. Höfdingen der dog för en tid sedan. När de begrofwo honom, lade de en qwinna på botten af grafwen. Qwinnan war lefwande. Det är första gången jag hört, att de bruka detta. Sedan de begrafwit höfdingen, skuro de den 8:de sistlidne december hufwudet af tre slafwar, som de ansågo wara orsak till hans död; det will säga, de trodde, att de hade förtrollat honom. Jag frågade genast jag fick höra det, om det war brukligt här att göra så. De sade mig, att det händer ibland, då de särskildt wilja hedra den döde. Om någon hade frågat mig för ett par månader sedan, om de brukade lägga lefwande ned i grafwen wid något tillfälle, så skulle jag utan twekan hafwa swarat nej; ty jag trodde, att jag i sådant fall skulle hafwa hört det. Jag will nu passa på och bedja om att få göra en rättelse. När jag war hemma, sade jag wid flere tillfällen, att jag hade hört, att det skedde på öfra floden, men att de ej brukade lägga folk lefwande i grafwen under höfdingar här nere. Emellertid wisar detta, att jag hade orätt. Orsaken till att de lägga någon under liket i grafwen är den, att de derigenom tro sig hedra den döde, och detta är för dem en wigtig sak. De tycka allt är bra, blott de gifwa den döde en stätlig begrafning. Jag talade för en tid sedan wid några karlar från en by om det orätta, som deras höfding hade gjort i att döda en af sina fria män. De började genast att framhålla

all den heder, höfdingen hade wisat den döde wid begrafningen. Det är swårt att säga hwad orsaken kan wara härtill; men troligt är, att det hänger tillsammans med tron på, att de döda äfwen efter döden och begrafningen kunna från skogarne, hwarest de wistas, se, hwad som sker. Wid den här tiden på året går folket mera och hör på predikningarne än annars, och detta fastän det nu har mer att göra. Under den torra årstiden synes det blifwa mera slött och likgiltigt. Jag wet ej bestämdt orsaken härtill. Men så småningom börjar man tro, att äfwen regnet kommer från Gud. För att få regn måste man gå och höra hans ord och således göra honom sin tjenst. Men när faran för skörden är förbi, så behöfwer man honom ej på en tid, alldeles som med afgudarne. Under den här tiden på året är folket mera utsatt för sjukdom, och de flesta dödsfallen inträffa nu. Detta synes äfwen uppmjuka befolkningen något. Det troliga är, att de känna, att afgudarne ej äro nog mäktiga att hjelpa dem, utan de wilja äfwen hafwa Guds hjelp, eller med andra ord, de wilja hafwa både afgudarne och Gud. Så länge de äro säkra på sina gudar, wilja de ej hafwa något med oss att göra, men så snart förtröstan till dem swiker, så känna de behof af något bättre. Måtte snart hela Kongo warda Herrens och hans Krists önskar eder i Herren förbundne N. Westlind.

Broder Anderssons bref har följande lydelse:

Mukimbungu d. 2 jan. 1890.

Käre pastor Ekman!

Nåd och frid!

Åter har wår gode himmelske fader af sin nåd och kärlek låtit oss få fira jul och nyår. Lofwadt ware hans namn!

Julen, denna kristenhetens största högtid, är föga känd i Kongo. Till och med här i Mukimbungu är den icke mycket olik andra dagar. Men den kan wäl bli det.

Inom "wår egen lilla borg" försökte wi naturligtwis att göra det så jul-likt åt oss nu som möjligt och pryddo rummen med palmgrenar, blommor och grönt från några wackra löfträd med för mig obekanta namn — ty någon gran stod ju ej att få; men det blef mera likt — **midsommar** än jul. Detta kunde ju ej heller skada, då det i werkligheten också är midsommar här wid jultiden.

Förliden juldag war regnig, mörk och dyster, och sorg bodde då i wåra hjertan. Men denna war ej så. I stilla frid och lugn förflöt den, och sjelfwa naturen strålade i ljus och fägring. Swalorna korsade den af wärme dallrande luften, hwilken då och då upprördes litet af ett swalkande winddrag, som ljufligt drog förbi och fakta böjde pisangträdens blad. Wid klockstapeln wajade den blågula, swenska flaggan och förde omedwetet wåra tankar bort till fosterland och wänner. Gerna — det måste wi erkänna — gerna skulle wi då önskat wara med i ett af wåra präktiga samlingshus der hemma för en timme eller så, om det warit möjligt, för att få deltaga i gudstjenstfirandet och wid orgelns brusande toner med de samlade skarorna sjunga: **War helsad sköna morgonstund** o. s. w. Det kunde ju ej ske nu. Men kanhända en annan gång. Warde dermed som Herren will!

Ett litet sånghäfte på 20 nya sånger hade wi nöjet trycka kort före jul, hwadan antalet sånger i wår sångbok nu ökats till 50.

Arbetet fortgår i öfrigt efter den nåd och kraft, som Herren dag efter dag af sin godhet skänker oss. Br. Walldén har börjat deltaga i skolan, der wi hafwa ett skönt arbetsfält. För närwarande äro öfwer sjuttio inskrifna, och flere kunna wi nog få, om wi wilja. Måtte denna lilla plantering i någon ringa mån få hjelpa till att wäcka upp det arma Afrika ur dess djupa försoffning, och — framför allt — måtte wår högtlofwade frälsares namn igenom den samma winna någon ära!

Wi äro alla friska och må godt. Wårt ljus och wår salighet är Herren, den allsmäktige. Han fröjdar wåra hjertan och omgifwer oss med nåd såsom med en sköld.

Br. Walldén förenar sig med mig i hjertliga helsningar.

Med sann högaktning
pastorns tillgifne
Karl Teod. Andersson.

Från andra missionsfält.

Swenska kyrkans missionsstyrelse har nyligen beslutit att upprätta en ny missionsstation inwid den tätt befolkade Unewoti-lokationen i Natal. Denna plats lär erbjuda ett widsträckt werksamhetsfält, och den lämpar sig så mycket bättre till missionsstation, som den mycket wäl kan anwändas antingen såsom bistation under Appelsbosch eller såsom sjelfständig station. Införde läraren Josef Ka Ma-

taka, som under åren 1879—85 uppfostrades här i Swerge kommer att anställas som ledare för denna station.

Swenska kyrkans missionsstyrelse har ock beslutit att till Madura i Indien utsända en swensk zenanamissionär och barnhemsföreståndarinna. Zenanamissionen afser att bringa evangelium till de indiska hemmen och i all synnerhet till de från det offentliga lifwet uteslutna, i sina bostäder (zenanor) innestängda förnäma klassens qwinnor. Evangelii framgång i Indien beror wäsentligen derpå, att dessa kunna nås af evangelii sanningar. Ty utestängda från det offentliga lifwet utöfwa de det största inflytande på det inre familjelifwet, hwadan de mer än andra kunna befordra hedendomens inplantande från generation till generation. Sjelfwa äro de mer än männen beherskade af hedniska fördomar och widskepelser.

Såsom zenanamissionär har swenska kyrkans missionsstyrelse antagit fröken Ester Pettersson, dotter till kyrkoherden P. A. Pettersson i Ölmestad af Wexiö stift. Sedan hon wistats någon tid wid diakonißanstalten i Stockholm för att taga kännedom om barnhemswerksamhet och sjukwård, kommer hon redan nästa sommar att anträda resan till Indien, der hon till en början kommer att biträda fru Sandegren i wården af Maduramissionens barnhem för flickor.

Qwinlig läkaremissionär i Benares, Indien. Den 1 nov. förra året anlände fröken Pailtorpe till Benares och ordnade genast ett apotek och regelbundna sjukmottagningar. Under 9 månader har patienternas antal redan uppgått till 1,390 och sjukbesök i husen till 300. För att redan från början häfwa alla betänkligheter, anställdes en brahmanqwinna till att utdela medicinen. Under tiden, de wänta, framställes något ur Guds ord och kristliga sånger sjungas. En infödd zenanamissionär biträder derwid och har sedan under sina besök i hemmen glädjen att höra dessa sånger upprepas. Nu har en rik fröken lofwat uppföra och till detta werk öfwerlemna ett zenanamissionshospital. Så går arbetet framåt i den stad, der tusenden och åter tusenden söka rening, sanning och salighet i Gangesflodens wågor.

Judarne samlas till sitt land igen. År 1841 war antalet judar i Palestina endast 8,000, år 1883 hade denna siffra stigit till 20,000, och under de fem derpå följande åren inwandrade ej mindre än 50,000 judar till det heliga landet, så att hela antalet år 1888 uppgick till 70,000 eller ungefär lika många som de, hwilka kommo tillbaka från den babyloniska fångenskapen. "Dessa fakta äro", säger en engelsk tidning, "ganska märkliga och gifwa tillkänna, att stora tilldragelser stå för dörren."

Söndagsskolan.

Till Sweriges söndagsskolbarn.

På Swenska Missionsförbundet beslutit att upptaga ett eget swenskt missionsarbete i det stora kinesiska riket, och jag erhållit och antagit kallelsen att utgå till Kina med Jesu Kristi dyrbara och välsignelsebringande ewangelium, så förstås det lätt, att jag är storligen intresserad af att få weta mycket om Kinas storlek, folkmängd, språk, gudsdyrkan, seder och bruk m. m. Det har gjort, att jag på senare tiden sökt skaffa mig så mycken kunskap som möjligt om detta underbara land och folk. Wid detta mitt forskande har jag äfwen fått en liten inblick i den stora nöd, som de små barnen i Kina hafwa att utstå i flere afseenden.

Nu will jag ej upptaga wår kära missionstidnings utrymme med att långrandigt framställa de kinesiska barnens skriande nöd. I stor hast och kort sammandrag will jag endast nämna, att kinesiska föräldrar rätt ofta kunna stinga ut ögonen på sina barn, sedan taga de dem med sig då de gå omkring och tigga, på det att de skola få god inkomst, ty penningar älskar kinesen framför allt, har man sagt oss. Ofta mörda kineserna sina små barn strax efter födelsen. Det kan då wäl aldrig wara möjligt, sägen I under stor förwåning! Jo, det är werkligen sant. En kinesisk fader bekände en gång för en missionär, som arbetade i Kina, att af åtta flickebarn, som blifwit honom födda, hade han dödat fem strax efter födelsen på det sättet, att han dränkt dem i badet; och den engelske kaptenen Kollinson war en gång jemte sitt folk i närheten af staden Tungfau wittne till, att flere kineser wille lefwande begrafwa sina små barn i hafssanden. Deßutom hafwen I nog hört talas om de s. k. jern- eller kopparskorna, i hwilka de kinesiska flickebarnens fötter insättas, så att dessa alltid skola förblifwa små och nätta. Att dylikt skall medföra mycket lidande och swåra plågor, förstån I ganska wäl.

Jag har welat påpeka detta för att wäcka eder, kära barn, som han det så ofantligt godt i många afseenden, till werksamhet och intresse äfwen för wårt tillämnade arbete i Kina. Jag wet, att I sträfwen och arbeten för att kunna underhålla eder egen missionär så snart som möjligt bland Afrikas swarta, i nöd, afgudadyrkan och elände djupt nedsjunkna barn, men jag will fråga eder med tanken på Kinas millioner: Skullen I ej hafwa lust att fördubbla edra ansträngningar och försakelser, så att det blir eder möjligt att underhålla två missionärer i de mörka hednalanden — en i Kongo och en i Kina? För min del tror jag, att det i en snar framtid kan blifwa eder möjligt att underhålla en missionsarbetare i Kongo och en i Kina, om I blott försaken samt ifrigt arbeten för att winna det föresatta målet.

Jag will berätta för eder, innan jag slutar mitt bref eller upprop, att då Swenska Missionsförbundet hade sitt qwartalsmöte i Göteborg för några weckor sedan, så bodde jag under mötesdagarna hos en byggmästare, hwilkens två äldsta barn mellan 8 och 10 år woro med på mötet och hörde om hedningarnes nöd samt wigten af att arbeta för deras frälsning och räddning. Då de kommo hem från mötet sade de till sin fader: "Nu wilja wi ej hädanefter köpa bakelser och karameller för de slantar, som wi få, utan i stället lägga dem i missionsspardössan för de fattiga och arma hedningarnas räkning." Om I sån detta sinne allesammans, små barn, så blir det troligtwis snart möjligt för eder att kunna underhålla en missionär åt oss i Kina och en i Kongo.

Nu hoppas jag, att eder föreståndare eller edra lärare eller lärarinnor läsa dessa mina rader för eder, så att alla barnen få del deraf, och jag tänker, att de wid någon missionsstund i söndags-

skolan än widare utweckla detta behjertanswärda ämne och uppmana till arbetsamhet och offerwillighet. Gud wälsigne nu eder, kära barn, edra föreståndare, lärare och lärarinnor samt oß också, som snart skola begifwa oß af till det stora kinesiska riket för att der söka plantera korsets fana på åtskilliga ställen! Bedjen Gud för oß alla, men i synnerhet för eder om kinesernas wälfärd nitälskande

Joh. Sköld.

Det stora fiskafänget.

Utkast för söndagsskolan 16 mars.

Text: Luk. 5: 1—11.

Det är owißt, huruwida de i föregående söndags text framstälda händelserna och de båda brödraparens kallande, som beskrifwes i dagens text, hafi det tidssammanhang, som ordningen hos Lukas angifwer. Markus låter lärjungarnes kallande gå före predikandet i Kapernaums synagoga samt den besatte mannens och Petri swärmors m. fl. sjukes botande. Och då Lukas är känd för att icke alls lägga wigt wid tidsföljden, torde man hafwa skäl antaga Markus' ordning såsom den rätta. Hwarken Matteus eller Markus tala emellertid om det stora fiskafänge, som troligen föregick lärjungarnes kallelse. Detta beskrifwes endast af Lukas. Denna tilldragelse må icke förwexlas med den, som beskrifwes i Joh. 21, och som inträffade efter Jesu uppståndelse.

1. Sjön Genesaret.

För första gången hos Lukas påträffa wi namnet på denna märkwärdiga sjö, hwars stränder Jesus så ofta trampade, hwars watten han så många gånger öfwerfor, på hwars omgifwande ensliga höjder han tillbragte så mången natt i stilla umgänge med sin himmelske fader, och i hwars närhet och på hwars böljor han utförde så stora och så härliga underwerk.

Denna sjö, hwilken i alla tider skall framstå såsom en helig ort för hwarje Jesu bekännare, och wid hwilken han så ofta dröjer med sina tankar, är belägen i nordliga delen af Palestina, i landsdelen Galileen. Till följd deraf bar han ock namnet galileiska hafwet; stundom kallades han ock Tiberias haf efter staden Tiberias, som låg på deß westra strand, och som på Jesu tid utgjorde den förnämsta af de 9 rundt omkring sjön belägna städerna. Sjön är omkring 2 1/3 mil lång, 1/3 mil bred och 150 fot djup. Deß yta ligger 600 fot lägre än hafwets. Den är till en del omgifwen af 2,000 fots höga kalkstensberg, och i de förtjusande, fruktbara dalgångarne mellan bergen, bodde på Jesu tid en talrik, idog befolkning, hwilken sysselsatte sig dels med sädes- och winodling dels med fiske.

I lugnt och wackert wäder ligger den lilla insjöns yta så klar och spegelblank, att icke en krusning märkes derpå. Men bäst det är kunna de mest wåldsamma stormar uppstå. "Under högsommaren upphettas luften i den djupa sjöbassinen liksom wattnet i en ugn och stiger då hastigt upp i de högre rymderna, medan på samma gång den tunga, kalla luften strömmar ned genom de djupa klyftorna i den omkringliggande klippmuren för att fylla det sålunda uppkomna tomrummet" (March.). Dessa stormar piska wattnet på det mest häftiga sätt, så att hela sjön står i ett hwitt skum.

Det gör ett wemodigt intryck att tänka sig detta haf, förr befaret af fiskarebåtar i alla riktningar, nu ödsligt och dystert, att tänka sig dessa stränder, som på Jesu tid wimlade af tusentals menniskor, nu nästan folktomma, att tänka sig denna nejd förr så tätt bebygd, att hus låg wid hus, nu nästan öde, att tänka sig denna förr så fruktbara jord nu bärande tistel och törne.

Wi behöfwa icke leta länge för att få rätt på orsaken till denna sorgliga förändring.

2. En morgon på stranden.

Här war det nu lif och rörelse på sjöstranden. De fiskare, som "arbetat hela natten och fått intet", hade just kommit i land och höllo på att skölja sina nät. Folk från alla håll strömmade till platsen för att se och höra den ryktbare profeten. Och denna menniskomassa har funnit hwad den sökte. När morgonen gryddde, då solen gick upp och (om det war klart wäder) i norr belyste Hermons snötäckta hjessa, så att det syntes, "som om man midt på himlahwalfwet upptändt en stor altareld", samt färgade de närmaste höjderna i "karmosinrödt, i guld, purpur och blått" och lät "hwarje by afspeglas i den lugna och klara wattenytan", då stod Jesus "rättfärdighetens sol med salighet under sina wingar" midt ibland detta efter andligt ljus och lif längtande folk.

Folket tränger på mer och mer, och Jesus nödgas begära en båt, i hwilken han tager plats, medan han för de lyssnande skarorna förkunnar ewiga lifwets ord. Der satt han nu, mästaren med den lärda tungan, icke högt upphöjd öfwer sina åhörare, såsom predikanter wanligen pläga wara placerade, utan lägre än de alla. Det war en wälsignad morgon. Utan twifwel gryddde saligheten dag i mången syndares själ. Saliga morgon, då detta sker! På denna morgon skall snart följa en annan på andra sidan lifwets haf, der Jesus skall möta de sina, och om hwilken wi så ofta pläga sjunga:

En morgon utan synd jag wakna får,
en morgon glad hos frälsaren derhemma.

Detta är den dag, hwars afton aldrig skall skymma.

3. Owäntad fisklycka.

Sedan Jesus slutat sin predikan, bekräftade han sitt gudomliga tal med ett för den talrika fiskarebefolkningen mycket slående under. Ingen synes hafwa bedt honom att göra något tecken, men han gjorde det likwäl. Då man bad honom om tecken och under, utförde han dem icke. Nu säger han till Simon: lägg ut på djupet, och till hans medhjelpare: kasten ut edra nät till fångst. Ehuru Petrus anság, att ett förnyadt arbete troligen skulle bliswa lika litet lönande som hela den förgångna natten, kastar han dock ut näten på Herrens ord. Och se, det lyckades. Hwad som icke lyckats, då han arbetat i enlighet med sin egen fiskareberäkning, det lyckades, då han gick åstad i lydnad för Herren. O, den lydnaden, hwad den är wigtig! Petrus behöfde fostras till lydnad för att bliswa skicklig för sitt höga kall som menniskofiskare.

Petrus och hans medhjelpare lade ut näten, troligen i form af en märla, såsom det hos oß tillgår wid notdragning. Och då de drogo tillbaka näten och skulle taga in dem i båten, huru förwånades de icke. Öfwerfullt med fisk! Näten gingo sönder, man öste in i båten, så godt man kunde, till deß denna war full. Man winkade åt Sebedei båtlag att komma till hjelp, och äfwen deß båt fyldes med fisk, så att båda båtarne började att sjunka. Wid det fiskafänge, som omtalas i Joh. 21, gick icke nätet sönder. Äfwen för menniskofisket hade nog lärjungarne fått starkare nät efter Jesu uppståndelse.

4. Petri owärdighetskänsla.

Det synes wara Petrus, som tager den största lärdomen af denna tilldragelse. Det är han som, medan de ännu woro i båten, faller till Jesu knän och bekänner sin owärdighet. På samma sätt war det wid det fiskafänge, som omtalas i Joh. 21. Då han förnam, att det war Herren, kastar han sig i sjön för att skynda till Jesus, och derpå följer då den märkwärdiga "pastoralexamen". Petri häftiga, lifliga sinnelag förnekar sig icke wid någotdera tillfället; men icke heller Herrens fostrande kärlek.

Hwad som utgjorde förnämsta anledningen till, att Petrus så djupt kände sin owärdighet, kan naturligtwis icke med wißhet sägas. Men man synes dock hafwa starka skäl att antaga, det han **egenwilligt** gifwit sig ut på fiske. När det icke wille gå bra med hans werksamhet som lärjunge, så war han lätt färdig att gå åstad och fiska; och de andra lärjungarne synas hafwa warit lika lätt färdige att följa honom (Joh. 21: 3). Nu hade emellertid Petrus rätt grundligt fått läro, att han icke heller som fiskare wore så särdeles märkwärdig, och att det icke lönade sig behålla fiskareyrket som reträttplats.

5. Helt för Jesus.

I Simons sällskap befunno sig hans broder Andreas (Matt. 4: 18, Mark. 1: 16) samt Sebedei söner Jakob och Johannes. Alla fyra hade de förut gjort Herrens bekantskap i Judeen genom Johannes döparen, hwars lärjungar Andreas och Johannes synas hafwa warit (Joh. 1: 35—42). De hade troligen ock följt Jesus på hans resa till Galileen och synas hafwa warit med wid bröllopet i Kana, wid Sikars brunn o. s. w. Måhända woro de ock med wid Jesu predikan i Nasaret; och kanske war det der det stötte mot för dem, så att de tyckte det wara bäst att fortsätta med fiskandet i Galileiska sjön. Detta war dock icke Jesu mening. Genom detta sitt under gifwer han deras andliga lif så till sägandes en ny ansats. Så få de förnyad kallelse att bliswa menniskofiskare. **Strax** öfwergifwa de allt och följa Jesus. Har ock du mod att följa Jesus?

Minnesspråk: Ebr. 13: 21.

Jesus botar en lam.

Utkast för söndagsskolan 23 mars.

Text: Luk. 5: 17—26.

Den lame mannens botande omtalas icke blott af Lukas utan jemwäl af Matteus (kap. 9) och Markus (kap. 2). Lukas berättar fullständigast. Han nämner, hwarifrån det församlade folket hade kommit (v. 17), äfwensåatt taket på huset, hwari Jesus predikade, war af tegel (v. 19). Markus gör i början af sin berättelse en anmärkning, som de andra evangelisterna sakna, nämligen att Jesus kom öfwer sjön till **sin** stad. Matteus säger, att händelsen tilldrog sig i Kapernaum, men Lukas angifwer icke platsen. Af allt är emellertid klart, att Jesus kommit tillbaka till Kapernaum från en predikoresa i Galileens städer och byar (Luk. 4: 44), då denna händelse inträffade.

Jesus uppträdde denna gång icke i synagogan utan i ett enskildt hus. Skälet derför känner man icke. Måhända hade wederbörande ansett sig böra utfärda förbud för honom att widare predika i synagogan efter det uppträde, som nyß förut der egt rum (Luk. 4: 33—35). Ware härmed huru som helst, Jesus wisar så wäl nu som annars, att han kan inrätta sig en predikstol hwar som helst. Han kan wälja en båt, ett berg, en synagoga, ja ock templet i Jerusalem. Öfwerallt predikar han med makt och gör under. Trots rummets anspråkslöshet hade dock Jesus en både

1. stor och märklig åhöràrskara.

Lukas säger, att fariseer och lagkloke kommit från alla byar i Galileen och Judeen (eller: och från Judeen) och från Jerusalem. I denna lysande församling af långwäga resande fun-

nos säkert många, hwilka, då Jesus werkade i deras egen hemtrakt, icke ansågo sig kunna förnedra sig med att gå och höra honom. Dessa fariseer och lagkloke kommo icke heller nu för att låta sig läras utan för att finna något att klandra, hwilket synes af berättelsens fortsättning. En ingalunda wacker assigt. Men de fingo, hwad de sökte. Det sogar sig wanligen så, att den, som söker efter något att förarga sig öfwer, han finner det ock. Emellertid war ock en stor hop af det lägre folket närwarande, och deß sinnelag war ett annat. Och derigenom möjliggjordes Jesu undergörande werksamhet.

Den samlade skaran hade icke blott fyllt huset utan ock spärrat ingången. När derför några män kommo bärande en lam, som låg i en säng, war det omöjligt att komma fram till Jesus. I ett nu

2. uppstod ett häftigt buller.

De bärande hade på något sätt, måhända genom en direkt från gatan ledande trappa, praktiserat sig upp på det platta taket. Der plockade de undan teglet och släpte ned sängen med den sjuke midt för Jesus. Förmodligen sunno sig åhörarne mer beswärade af detta "tyrkobuller" än Jesus sjelf. För fariseerna och skriftlärarne började nog situationen nu bliswa odräglig, då man kom med sjuka icke blott genom dörrarna utan ock genom taket. De skulle troligen helst welat wisa bort mannen. Men Jesus hade annat sinne.

3. Han tager sig an den sjuke.

När han såg deras tro, som buro, och mannens nöd, så förbarmade han sig öfwer den stackars lame. Detta är tröstrikt för alla elända äfwensom för alla, hwilka bära sina medmenniskor på förbönens armar. Trons bön skall hjelpa den sjuke, säger aposteln Jakob (kap. 5: 15). Kananeiska qwinnan, som bad för sin dotter (Matt. 15: 22), höfwidsmannen, som hade en sjuk tjenare (Matt. 8: 5), bleswo båda hulpna af Jesus. Så ha wi då orsak att bära fram så wäl wår egen som andras nöd inför Jesus. Den som kommer till honom, den kastar han icke ut. Huru många gosar är det dock icke som skratta åt de lama och halta i stället för att bära dem till Jesus?

4. Jesus botar grundligt.

Den sjuke war i nöd öfwer sin synd. Ware sig nu det war genom synden han ådragit sig lamheten, eller den kommit ändå, alltnog han war i den belägenhet, att han behöfde syndernas förlåtelse. Jesus tillsäger honom för den skull syndernas förlåtelse, och detta blir honom till hjelp för både själ och kropp. Skola wi på samma sätt kunna mottaga det frisägande ordet, behöfwa wi bliswa uppriktiga i wår ande, så att wi icke söka dölja något inför Herren (Ps. 32). Mången äfwen lekamlig nöd finnes, som icke kan afhjelpas annat än genom syndabekännelse och syndaförlåtelse. Särskildt är det en hemlig synd, hwars följder ofta likna denne mans sjukdom. Här hjelper intet annat medel än lösgörelse från synden. (Om lärarne wilja tala med barnen om denna synd, må det ske enskildt, och med mycken försigtighet, så att man ej må skada i stället för gagna).

5. Olika werkan af förlåtelsens ord.

Fariseerna och de lagkloke kalla Jesu tal för hädelse. Icke så den sjuke och hans bärare. De mißlynte wåga dock icke säga ut sitt hjertas onda mening högt, men Jesus såg deras tankar, liksom han förut sett de bärandes tro. Och så ökar han måttet af sin godhet mot den stackars lame och bjuder honom att strax

6. stå upp.

Och i denna befallning ligger kraft, så att den lame genast kan stå upp och taga det, hwarpå han legat, och gå. Men icke blott det, dermed wisar Jesus tillika inför sina wedersakare, att han werkligen war sänd af Gud. Då de knorrade öfwer, att han förlät synder, hwilket allena tillkom Gud, så wisar han, att han ock är mäktig att göra något mer, hwilket lika mycket war ett Guds werk, nämligen bjuda den lame att stå upp. De nödgades låta bewisningen wara bindande, men de woro dock för stolta att böja sig. Folket deremot prisade Gud. Hwart detta fariseernas förnekande af den uppenbara sannnigen ledde, se wi af det följande i Jesu historia.

Må wi icke likna dessa fariseer utan fastheller den lame mannen, som stod upp på Jesu befallning.

Minnesspråk: 1 Joh. 1: 9.

Nykterhetslektion.

Utkast för söndagsskolan 30 mars.

Text: Gal. 6: 1—10.

Detta är en mycket lämplig nykterhetstext. Den lär oß först, huru wi skola behandla den fallne, sedan erinrar den oß om wigten af att haswa akt på oß sjelfwa, widare talar den om sådd och skörd, och till sist framhålles nödwändigheten af att, medan wi haswa tid, göra det goda.

1. Bären hwarandras börder.

En stackars drinkare är i sitt rusiga tillstånd en både ömklig och löjlig företeelse. Han blir också, då han raglar fram på gator och wägar, utsatt för både medömkan och löje. Det stämmer dock föga öfwerens med Herrens ord att göra narr af en i synd fallen menniska. Wi förmanas i stället att söka upprätta henne. Wi böra göra detta dels för personens egen skull, ty äfwen den mest förfallne har en odödlig själ, för hwilken Jesus gifwit sitt lif i döden, och deßutom äro dryckenskapens timliga

följder förfärliga; wi böra göra det för hans anhörigas skull; han kan ju hafwa föräldrar, hustru och barn, som förja öfwer hans fall; wi böra göra detta för wår egen skull, emedan wi endast genom att i kärleken wara wåra medmenniskor till tjenst, kunna blifwa rätt lyckliga. Och wi böra wid wåra försök att rädda andra aldrig framträda, såsom om wi wore något för mer än de. Om wi blifwit bewarade från dylik skam, så är det Guds nåd, ej wår egen förtjenst. Och wi ha all anledning att lyssna till Herrens ord:

2. Haf akt på dig sjelf!

Det fins många, hwilka såsom gossar tänkt som så: aldrig skall jag wäl bli en sådan der usling, som super mig full, men hwilka likwäl nu äro drinkare. Den som står, han må se till, att han icke faller. De ha kommit in i sådana sällskap, der det ansetts för karlawulet att kunna ta ett glas, och då ha de icke haft mod att säga nej. På det första glaset följer wanligen snart ett andra o. s. w. Det går efter ett gammalt ordspråk: **Först tar mannen sig en sup, så tar supen sig en sup, och så tar supen mannen.** Ingen tänkte naturligtwis, när han tog första glaset, att bli en förfallen drinkare; usch nej. Men en gång kommen in på det sluttande planet war det honom omöjligare att hejda farten, än det är för en gosse att stanna kälken midt i en kältbacke. Det behöfwes derför att lyssna till Salomos förmaning att ej ens se på winet (Ordspr. 23: 31). Det kan gå som för Ewa i paradiset.

Wi böra ock ha akt på oss sjelfwe på det sätt, att wi i ungdomen undwika allt, som kan tjena till att uppamma wår njutningslystnad. Wi böra wänja oss wid **sjelfbeherfkning** och icke utaf något låta oss tillfångatagas (1 Kor. 6: 12).

Det är ett innerligt samband dels mellan wårt ungdomslif och wårt lif wid mognare ålder dels mellan wårt jordelif och wår ewighetstillwaro. De stå i samma förhållande som

3. sådd och skörd.

Hwar och en wet ju, att skörden alltid blir af samma slag som utsädet warit. Sår man råg, skördar man icke hwete; på den åker, der endast ogräsfrö får sprida sig, wäntar man förgäfwes en god skörd. Deßutom må märkas, att ogräset wanligen sprider sig fortare än den goda säden, samt att en wacker brodd icke är det samma som ett fullmoget sädesstånd.

Gud hjelpe den kära ungdomen att besinna, wigten af att rätt anwända ungdomsdagarne, dessa lifwets soliga wårdagar. De komma aldrig igen. Gud hjelpe hwar och en att besinna wigten af att rätt anwända jordelifwets dag. Då detta lif en gång är genomlefwadt, kommer det aldrig åter. Efter det kommer domen (Pred. 11: 9; 12: 14), då hwar och en skall **få igen** sitt lifs gerningar (2 Kor. 5: 10). Drinkare skola icke ärfwa Guds rike (1 Kor. 6: 10).

4. Ännu är det tid.

Men snart är det slut med denna dyrbara nådatid, och snart är det slut med werksamhetsdagen. Må wi derför nu genast stå upp som en man för att draga i härnad mot wårt lands wärsta fiende, som stöflar så många hem, som bringar så mången enskild i olycka, ja, som är ett nationalondt, hwilket, om det ej warder hämmadt, skall förderfwa hela wårt land och folk. För att åskådliggöra widden af det onda, som här är i fråga, låt oss anföra några siffror.

Man har räknat ut, att swenska folket super upp för öfwer 100 millioner **kr. årligen**, d. w. s. en så stor summa, att, om den fördelades på hela landets befolkning, skulle det räcka till mer än 20 kr. åt hwar och en, stor och liten. Af de öfwer 20,000 fångar, som årligen äro intagna i wåra fängelser, ha omkring $^3/_4$ rusdryckerna att tacka för frihetens förlust. De omkring 2 mill. kr., som årligen utgifwas för fångwården i wårt land, och de omkring 9 mill. kr., som årligen åtgå i fattigwårdskostnader, måste till större delen skrifwas på rusdryckernas konto. Att rusdrycker och brott stå i närmaste sammanhang med hwarandra, bewisas bland annat deraf, att det proportionswis största antalet brott alltid begås der, hwarest man förbrukar mest rusdrycker. I Stockholms stad t. ex., hwarest det går åt så mycket spirituosa, att kommunen har en skatt uppgående till 6 kr. 42 öre årl. pr individ, är hwar 1,530:e person en straffånge; i Wermlands län deremot, hwarest inkomsten å rusdryckshandteringen ej uppgår till mer än 52 öre pr individ, är icke mer än hwar 5,305:e person en straffånge.

Sweriges folk förbrukar årligen öfwer 30 mill. liter bränwin samt 2 à 3 mill. liter utländskt s. k. win, hwilket senare oftast icke annat är än potatisbränwin, som warit till utlandet och blifwit färgadt. I bränwinspannorna nedwräkas årligen omkring 36 mill. kg spannmål, 1 $^1/_2$ mill. hl. rotfrukter, 2 $^1/_2$ mill. kg. majs o. dyl. För att elda under bränwinspannorna åtgå årligen 70- à 80 tusen kbm. wed, inemot 50,000 kbm. torf och 17,500 kbm. stenkol. Om wi wilja åskådliggöra dessa siffror, kunna wi tänka oss t. ex. potatisen lastad på wagnar. Det skulle då wisa sig, att man årligen i Swerige bränner upp öfwer 200,000 hästlaß potatis med 5 tunnor på lasset. Om wi uppställde dessa laß efter hwarandra, skulle de upptaga en wägsträcka af 167 mil. Rusdrycksförtärandet är sålunda icke blott skam och synd utan ock en nationalolycka.

Mot detta onda böra Sweriges alla söndagsskolor kämpa. Gud har behag till det werket. Låtom oss icke förtröttas att göra det goda.

Minnesspråk: Gal. 6: 7.

missf.=fören. 34: 34. Af Emilie Jansson, Nyßfallet, Karlsby, 10 kr. Gm E. Hansson fr. Kisa syfören. 26: 75. Gm E. G. Öhrman sparb.=medel fr. Breswens bruk 60 kr. Gm A. G. Sjöberg sparb.=medel fr. Husarö lotsplats 88 kr. Gm N. J. Sjöberg fr. Ekerhults och Knartorps arb.=fören. 25 kr. Gm P. J. Löfwen sparb.=medel fr. Ekshärads friförsaml. 75 kr. Gm A. N. Hagberg fr. Degerfors kristl. missf.=fören. 125 kr. Gm Er. Bergsten fr. Wiby ev. missf.=fören. 25 kr., sparb.=medel fr. d:o 26: 74; s:a 51 74. Gm E. G. Bäckström sparb.=medel fr. Swanå friförsaml. 48 kr. Gm C. A. Andersson af Söderby Carls friförf. 10 kr., sparb.=medel fr. d:o 30 kr.; s:a 40 kr. Gm E. A. Ahman sparb.=medel fr. Jerfsö fria missf.=fören. 56 kr. Sparb.=medel fr. Ol. Häggström, Hernösand, 5 kr. Gm N. Olsson sparb.=medel fr. Eslövs missf.=fören. 97: 95. Gm C. J. Jansjon sparb.=medel fr. Hörsta kristl. förfaml. 85: 20. Gm A. F. Schenson, Skål, sparb.=medel fr. Alster 25 kr. Gm P. Eriksson sparb.=medel m. m. fr. Harbo förfaml. 36 kr. Gm P. Lundmark sparb.=medel fr. Jernskog 34 kr., fr. Köla 6: 25; s:a 40: 25. Af N. Andersson, Laxsjö, sparb.=medel 5 kr. Af onämd, Norrwik, 125 kr. Gm Gust. Granér, Motala, fr. A. J. Afkling, Winnerstad, tobakspengar, 9 kr., sparb.=medel 10 kr.; s:a 19 kr. Gm A. W. Johansson sparb.=medel fr. Grängesbergs kristna förfaml. 59: 80. Gm B. G. Hägg, Deje, insaml. annand. jul af Nedre Ulleruds missf.=fören. 46: 50, Mosseruds krets 3: 50, af insänd. prov. å Hemlw. 3: 30; s:a 53: 30. Gm C. Westling, Norrtelge, sparb.=medel fr. Ununge 61 kr., Fasterna 6 kr., Estuna 67: 66, Lohärad 37 kr., Malsta 40: 50, jungfruören. i Norrtelje 5 kr., E. Matsson, Sundaln, 2: 50; s:a 219: 66. Gm C. J. Ellström, Edane, sparb.=medel fr. missf.=fören. i Brunskog 323 kr. Gm A. F. Olsson sparb=medel fr. Borgs missf.=fören. 47: 13. Gm S. Finnborg fr. Mosselunds friförsaml. 20 kr., insaml. annand. jul 50 kr.; s:a 70. kr. Gm Aug. Hemberg sparb.=medel fr. Lidköping 150: 73, Broby missf.=fören. 22 kr.; s:a 172: 73. Gm Joh. Dahlin fr. Björtorps krets, Karlskoga, 28: 50. Gm M. Ström sparb.=medel fr. Westerås ev. lut. missf.=fören. 313: 11. Gm J. Holmström sparb.=medel fr. Ala och Ljusne missf.=fören. 183: 06, gm en kaffefest annand. jul 63: 14; s:a 246: 20. Gm Carl Nilsson sparb.=medel fr. Boda missf.=fören. 140 kr. Gm A. V. Bergling sparb=medel fr. Forssa, Katrineholm, 44 kr. Gm P. Lans sparb.=medel fr. Korsnäs missf.=fören. 272: 90, Andersson i Knifwa 3: 60; s:a 276: 50. Gm F. A. Tillman sparb.=medel fr. Oskarshamn 169: 08. Gm A. Andersson j:or sparb.=medel fr. Ingelshytte missionskrets 45 kr. Gm A. G. Nilsson sparb.= och koll.=medel fr. Winöns förfaml. 81: 80. Gm J. J. Ersson sparb.=medel fr. St. Tuna missf.=fören. 311: 26. Gm A. G. Fernlöf, hälften af sparb.=medel fr. Huggenäs missf.=fören. 29 kr. Gm J. L. Linnerantz af onämd, Husqwarna, 17 kr. Gm N. Jonsson sparb.=medel fr. Ingmarsö 37: 50. Gm Ad. Stålnacke, Amerika, 18: 65. Gm J. Nilsson, Örud, Ny, 16: 13. Gm Karl Mattsson, Lista, sparb.=medel fr. Rimbo friförf. 48: 66. Af onämd, Sala, 10: 17. Gm Carl Strömer sparb.=medel fr. Strömsbergs bruk friförf. 57: 50. Gm Lars Johansson sparb.=medel fr. Huddunge missf.=förfaml. 75 kr., försålda gåfwor under offerw. 11: 40; s:a 86: 40. Gm A. G. Lindqwist sparb.=medel fr. Tärna 87: 50, insaml. under offerw. 5 kr.; s:a 92: 50. Gm C. A. Sjulander sparb.=medel fr. Östhammars missf.=fören. 187: 50. Gm C. A. Larsson sparb.=medel fr. Gistads missf=fören. 85 kr. Gm C. Eriksson sparb.=medel fr. Kullerstads missf.=fören. 112: 50. Gm A. Aldén, Wingåker, af L. J. B—a 10 kr., Kästa syfören. 10 kr., Hwilbo syfören:s öresinsaml. 1: 75, insaml. annand. jul 362: 75; s:a 384: 50. Gm C. U. Funke sparb.= och koll.=medel fr. Garphytte bruks missf.=fören. 16 kr., Knista friförf. 24 kr.; s:a 40 kr. Af Er. Eriksson, Lindesberg, Björkhyttan, 12 kr. Gm Nils Jeppsson, Trelleborg, sparb.=medel fr. Maglarps missf.=fören. 52: 70. Gm C. F. Kjellin sparb.=medel fr. Söderhamn och Stugsund 175: 33. Gm E. Jansson sparb.=medel fr. Ingarö 25: 60. Gm H. J. Ekman aukt.=medel fr. Ede by och Stöde 100 kr., sparb.=medel fr. Boda kapell 64: 75, d:o fr. Borgsjöby 42: 55, d:o fr. L— Ango 10 kr.; s:a 217: 30. Gm C. A. Swanberg sparb.=medel fr. Westanfors friförf. 72 kr. Gm A. P. Berglund fr. Indals friförfaml. 10 kr. Gm G. Berggren insaml. wid missionsfesten i Fellingsbro, 78 kr. Gm And. Andersson af Österåkers friförfaml., insaml. annand. jul 75 kr. Gm P. Ersson sparb.=medel fr. Grangärde missf.=fören. 82 kr. Gm C. O. Nord af missionswänner i Fliseryd 6 kr. Gm Gust. Thorén sparb.=medel fr. Halmstads missf.=fören. 192: 08. Gm F. C. Hoffert sparb.=medel fr. Tönnersa friförfaml. 31: 82. Gm E. Thermænius sparb.=medel m. m. fr. Köpings missf.=fören. 305 kr. Gm P. J. Wetterberg sparb.=medel fr. Odenswi 80: 49. Gm O. L. Burström sparb.=medel fr. Mönsterås 275 kr.

För yttre missionen:

Forts.

Gm L. Kristoffersson gm Henriksson fr. Gothems förfaml. 35: 45. Gm O. Weinberg af missionsw:r i Malmö 80 kr. Gm C. H. Andersson sparb.=medel fr. Willberga missf.=fören. 27: 60, d:o fr. Litslena d:o 17 kr., d:o fr. Wäckholms d:o 20 kr.; s:a 64: 60. Gm J. A. Mattsson af fören. Myran i Töftedal 16: 50. Gm P. Andersson fr. Enängers missf.=förfaml. 148 kr. Gm P. L. Lundén fr. Undenäs missf.=fören. 90 kr. Gm A. A. Enoksson sparb.=medel fr. Skaga kretsar 124: 30, försålda ostar

10: 50, andra försålda saker 22: 80, ur Skaga kretsars missionskassa 25 kr., s:a 182: 60. Af "Liten missionär" 5 kr. Gm A. Granath fr. Delebäcks missf.-fören. 15 kr. Gm Er. Jansson sparb.-medel fr. Ölme frisörsaml. 50 kr. Gm P. J. Njord sparb.-medel fr. Roberga församl. 60 kr. Gm Sw. Nilsson, insaml. i Hästweda juldagen, 24: 75. Gm P. J. Jansson af missionsw:r i Morberget, Rämen, 35 kr. Gm Knut Bergh sparb. medel fr. missionsw:r i Tranås 62: 21. Gm K. A. Niklasson sparb.-medel fr. Skärkinds missf.-fören. 27: 50. Gm A. Karlsson sparb.-medel fr. Haurida frisörsaml. 40 kr. Gm E. Bergqwist sparb.-medel fr. Kroppa kristna församl. 50 kr. Gm E. Bergsten fr. missf.-fören. i Lundabacken 22: 69. Gm Abr. Hellman sparb.-medel fr. Sonstorp 200 kr., elgpenningar 5 kr., fr. Torp 5 kr., ett löfte Herren 1: 40, fylln. 3: 60; s:a 215 kr. Gm E. J. Nilsson sparb.-medel fr. Ransäters brödrafören. 164: 09. Gm C. Olsson, Påboda, Berggwara, sparb.-medel fr. sönd.-skolb. derst. 2: 08, af K. A. 42 öre, af sönd.-skolb. försäljn. af div. arbeten 17: 50; s:a 20 kr. Gm Ilis Ol. Andersson, Djur, Djursås, koll. missionsh. d. 13 okt. 8: 72, sparb.-medel 6: 26, tillsott ur missionskassan 5: 02; s:a 20 kr. Gm A. J. Höglund sparb.-medel fr. Films norra missf.-fören. 21: 20. Gm Otto Hultstrand sparb.-medel fr. Kråkshult 41: 91. Gm J. F. Lybeck, insaml. d. 26 dec. i Bergaby, 15: 44. Af Wahlberg, Westerås, 12 kr. Af onämd, Skederid, sparb.-medel 10 kr. Gm A. Johansson fr. missionsw:r i Nedre Grytnäs 30 kr. Gm C. J. Swensson sparb.-medel fr. Gåsinge och Dillnäs kretsfören. 15 kr. Gm H. Bomander, Särna, 20 kr. Gm P. Ersson, Grangärde, af A. Andersson, Pullingberget, af A. Andersson, 3 kr. Gm C. O. Nord fr missionsw:r i Fliseryd 15 kr. Gm J. Nilsson af insänd. 5 kr., P. Bork 1 kr., J. Andersson 3: 75; s:a 9: 75. Gm M. Lundin af missionsvänner i Löth 15 kr. Gm J. Klockhoff koll. i Sörflerke 4: 69, sparb.-medel fr. d:o 3: 22, d:o fr. Stina Dahlin, Önskan, 2 kr., Marta Nilsdotter 3: 09, E. Nilsson 2 kr.; s:a 15 kr. Gm S. B. Johansson sparb.-medel fr. Lekeryds församl. 74: 90. Gm E. P. Strömbom sparb.-medel fr. Walbo ev. frisörsaml. 227: 69, koll:r 60 kr.; s:a 287: 69. Forts.

Söndagsskolbarnens hednamission:

Gm S. P. Johansson fr. sönd.-skolbarnen i Lekeryd 7: 08. Gm E. P. Strömbom, Wahlbo, fr. sönd.-skolbarnen i Öfwerhärde 6: 31. Af sönd.-skolb. i Figeholm 12 kr. Gm C. Westling, Norrtelge, fr. sönd.-skolb. i Malsta 7 kr. Gm Joh. Andersson koll. och sparb.-medel fr. Köpings missf.-fören. på Öland 20 kr. Gm S. Finnborg fr. sönd.-skolb. i Finnerödja 3: 68. Gm A. G. Helin, Forsbacka, fr. sönd.-skolb. derst. 5 kr. Gm P. Lans fr. en sönd.-skola i Korsnäs 40 kr. Gm A. G. Nilsson fr. sönd.-skolb. på Winön 3: 50. Gm Gust. Magnusson af sönd.-skolb. i Södra Råda 9: 96. Gm L. Kristoffersson fr. sönd.-skolan i Stånga 1: 70, Björke sönd.-skola 7: 70, Löjsta sönd.-skolbarn 1: 30, Hejde d:o 5: 77, gm Enderberg fr. Dalhems sönd.-skola 15 kr., Tosta d:o 9: 25, gm Bolin fr. Garda d:o 3: 66, gm Nilsson fr. Rone sönd.-skolbarn 2: 30, Rone syfören. 11: 04, Alskogs sönd.-skolbarn 2: 31, Ljugarns d:o 1: 67, Sanda d:o 5: 32, Linde d:o 6: 75, Gerums d:o 2 kr.; s:a 76: 28. Gm J. Hedlundh fr. sönd.-skolb. i W. Emterwik 23: 80. Gm Helena Boije fr. en barnsyfören. wid Wifstawarf 30 kr. Gm Gust. Wilander sparb.-medel fr. sönd.-skolb. i Floda 6: 65. Gm J. F. Swensson, Boarp, fr. sönd.-skolb. i Götsfors 5 kr. Gm And. Persson sparb.-medel fr. sönd.-skolb. i Stensborg 4: 19. Gm P. L. Lundén fr. sönd.-skolb. i Närlunda och Björstorp 8 kr. Gm P. J. Njord fr. sönd.-skolb. i Roberga församl. till söndagsskolmissionär i Kina 10 kr. Gm A. H. Göthberg fr. sönd.-skolb. wid Munkfors 12: 50. Gm C. A. Jonsson fr. sönd.-skolb. i Oskarshamn 14: 29. Gm J. A. Blomgren, Gysinge, 1: 80. Gm Andr. Hedlund, Arboga, fr. sönd.-skolb. wid Skagalund 4: 50. Gm M. Götherström sparb.-medel fr. Trelleborgs sönd.-skolb. 3: 16. Gm C. G. Hälldin, Hållen 8: 96. Af sönd.-skolbarnen wid Smedjebacken 2: 66. Gm Knut Bergh sparb.-medel fr. sönd.-skolan i Tranås och omnejd, insamlade wid en fest den 5 jan., 103: 16. Gm Er. Bergsten fr. missf.-fören. i Lundabacken 5 kr. Gm. C. A. Pettersson fr. sönd.-skolb. i Kimstad 7: 25. Gm E. S. Green fr. sönd.-skolb. wid Råstad 7: 14. Gm E. J. Nilsson fr. sönd.-skolb. i Södra Munkerud 7: 64, d:o i Gersheden och Gersby 7: 10; s:a 14: 74. Gm J. Näslund fr. sönd.-skolb. i Lingbo 10 kr., ytterl. sparb.-medel af T. N—g 1: 25; s:a 11: 25. Gm C. A. Sjulander fr. sönd.-skolan i Östhammar 10: 75. Gm A. Aldén, Wingåker, gm Anna Janzon fr. sönd.-skolb. i Stenstorp 5 kr., gm P. P— fr. sönd.-skolb. i Wiala 7: 19, fr. d:o i Åsen 15: 58; s:a 27: 77. Gm C. A. Swanberg sparb.-medel fr. sönd.-skolb. wid Fagersta 5: 10. Gm J. E. Nyqwist af sönd.-skolb. i Snäckmor, Njutånger, 4: 27, tillägg 1: 73; s:a 6 kr. Gm G. Berggren från skolbarnen i Lebbesta 9 kr., fr. d:o i Norlund 1: 75; s:a 10: 75. Gm And. Andersson fr. Österåkers frisörsaml. sönd.-skolb. 13: 45. Gm N. Nilsson fr. sönd.-skolan i Molkom, Mosserud, 8: 20. Gm C. J. Carlsson, Molkom, sparb.-medel fr. Hedås sönd.-skolb. 11: 50. Gm Hulda Johnsson fr. sönd.-skolb. i Kiwik 30 kr. Gm P. J. Wetterberg af sönd.-skolb. i Odenswi 9: 51. Gm O. L. Burström, Mönsterås, af E—s sönd.-skolb. 3: 20.